

Bagardagarna i Åbo, statsministerns festtal och facket

Finlands Bageriförbunds 123:e årsmöte och somrardagar, det vill säga Bagardagarna, samlade nästan 500 deltagare och ordnades i augusti i Åbo, där bagarbranschen samlades för att fira ett veckoslut i god anda tillsammans med sina familjemedlemmar och samarbetspartner.

Gemenskapen och långa traditioner inom bageribranschen har i decennier utgjort konditori- och bageriföretagarnas styrka. Inom olika branscher och i många europeiska länder förundras man över att bagarbranschen år efter år samlar ett stort antal deltagare för att fira ett gemensamt veckoslut någonstans i Finland. Vi bör dock komma ihåg att Bagardagarna och att de lyckas inte är någon självklarhet. För att Bagardagarna ska lyckas måste både medlemskåren och även samarbetsparterna visa intresse för att delta i evenemanget. Det är arbetsdrygt att arrangera Bagardagarna, både för Bageriförbundets kansli och den av Bageriförbundets lokalföreningar som deltar i förberedelserna av dagarna i fråga, den här gången Turun Seudun Leipuriyrittäjät ry. Den yrkesrelaterade utställning som ordnas på lördagen är också en viktig del av Bagardagarna. Varuleverantörernas utställning med ett yrkesrelaterat innehåll som ordnas mellan fredagens och lördagens dags- och kvällsprogram är på många sätt till nytta för såväl företagare inom bageri- och konditoribranschen som för utställarna. För de senast nämnda redan i den bemärkelsen att de på en och samma gång får träffa ett stort antal aktörer inom bageribranschen (läs mer om den yrkesrelaterade utställningen på sidorna 24–28).

Statsminister Petteri Orpo höll ett festtal på Bageriförbundets årsmöte*. Det kändes bra att se att statsministern mitt i all annan brådska hade både vilja och möjlighet att delta i evenemanget. Talet var redan i sig ett uttryck för Petteri Orpos positiva inställning till små och medelstora företag. Det var också roligt att få höra statsministerns uttalande om att öka möjligheterna till lokala avtal på ett sätt som ger 70 000 nya företag möjlighet att utnyttja flexibiliteten i kollektivavtalet. Nu verkar det finnas en reell möjlighet till att den diskriminering av små och medelstora företag som har pågått i decennier äntligen kommer att upphöra. Inte att undra på att det ovan nämnda och statsministerns löfte om att häva den ”föräldrade” lagen om arbete i bagerier fick spontana applåder av de företagare som var närvarande. Att dessutom höja gränsen för tillämpande av lagen om samarbete till företag som sysselsätter 50 personer och att avlägsna skyldigheten till återanställning för företag som sysselsätter färre än 50 personer är metoder med vilka regeringen försöker förbättra verksamhetsförutsättningarna för små och medelstora företag i konkurrensen med storföretagens makt.

Tyvärr kommer facket högst sannolikt att på alla sätt motsätta sig regeringens reformförslag. Om facket åter en gång kan förhindra de ovan nämnda reformerna genom strejker eller hot om strejker samtidigt med hjälp av sitt eget handlande till att storföretagens övertag i förhållande till små och medelstora företag bara ökar.



Detta gör att företagsverksamheten allt snabbare koncentreras till allt färre storföretag och till följd av detta minskar antalet företag och arbetsplatser i Finland allt mer. Facket kan verkligen anses främja och säkerställa oligopolet, det vill säga fåmannaväldet, i Finland.

En allmänt vedertagen åsikt är att vi i Finland behöver både en ändring av arbetsmarknadslagstiftningen och generella statsekonomiska besparingar. Men facket anser att dessa endast får förverkligas på deras villkor. Facksidans mediaspel

mot regeringens planer har redan börjat. Alla fackförbund berättar i offentligheten samma skräckhistoria om regeringens försåtliga avsikter. Karikerat konstaterat samlar facket för närvarande sina styrkor och är beredda på att skicka ut dem i sina egna strider, på barrikaderna och som strejkvakter etc. Den grundläggande orsaken till att man motsätter sig regeringens planer är att man vill

Facket kan verkligen anses främja och säkerställa oligopolet, det vill säga fåmannaväldet, i Finland.

behålla makten, vilket ju naturligtvis för dem är det allra viktigaste. Om bevarandet av fackets makt kräver åtgärder som leder till att enskilda medlemmars ställning försvagas är de beredda att vidta dessa för att nå ett större mål. På facksidan är man säkert övertygad om att regeringen förstår att ge efter i sina planer innan ett större kraftprov står för dörren. Så har ju också de tidigare regeringarna förstått att göra.

Inom några månader kommer vi att få se vilka opinionsyttringar facket är redo för**. Samtidigt får vi se hur väl de storföretagschefer som fackets åtgärder riktas mot klarar av pressen. Kommer företagen att meddela regeringen att det nog behövs förändringar, men att just nu har vi inte råd med strejker? Precis på samma sätt som under de senaste 30 åren. Om så sker blir det intressant att se hur regeringen denna gång förhåller sig till ett sådant agerande. Vi kan bara hoppas att historien inte upprepar sig själv och att regeringen inte åter bugar inför fackets makt.

Mika Väyrynen

*Statsminister Petteri Orpos festtal kan läsas i sin helhet på sidorna 9–10.

**I offentligheten har man antytt möjlighet till olika strejker, till och med generalstrejk. Till exempel i Helsingin Sanomats ledare 28.8.2023 ansågs kommande opinionsyttringar som något självklart, såsom särskilt konstaterades i texten: ”Om facket inte nu ställer sig på barrikaderna, så när då? Hur trovärdig skulle man vara i medlemmarnas ögon om man inte nu motsätter sig regeringen?”